

๖๐

ความ สุข
ใน พระ รัต น ต รั ย

ผู้มีความเพียรฝึกฝนอบรมจิตดีแล้ว ย่อมมีใจตั้งมั่น
ในพระรัตนตรัย มีใจมั่นคงเหมือนภูเขาศิลาที่ไม่หวั่นไหว
ต่อแรงลมที่มาจากทั้ง ๔ ทิศ ย่อมไม่กำหนดในอารมณ์ เป็นที่
ตั้งแห่งความกำหนด ไม่ขัดเคืองในอารมณ์เป็นที่ตั้งแห่งความ
ขัดเคือง ผู้ที่หมั่นฝึกฝนอบรมจิตดีแล้ว ทุกข์ย่อมไม่เกิดขึ้นกับ
ผู้นั้น

ความสุขในพระรัตนตรัย

๕๓๓

พระรัตนตรัยเป็นสรณะอันเกษมที่ประเสริฐที่สุด เราเกิดมาเพื่อแสวงหาพระรัตนตรัย เพื่อทำที่พึ่งที่ระลึกให้เกิดขึ้นกับตัวของเรา เราจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่บนโลกนี้ได้อย่างปลอดภัยและมีชัยชนะ การที่จะเข้าถึงพระรัตนตรัย ภายในตัวซึ่งเป็นธรรมอันละเอียดลึกซึ้งได้นั้น เราจะต้องปรารภความเพียรในการฝึกฝนอบรมใจให้หยุดนิ่ง ให้ใจปลอดกังวลจากความคิดทั้งหลาย โดยปรับใจให้ละเอียด ให้สบาย ให้เบิกบานชุ่มชื้น ให้สะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส ไม่ขุ่นมัว สามารถที่จะให้อภัยกับทุกสิ่งทุกอย่างได้แม้กระทั่งตัวของเราเอง จนเรามีความรู้สึกว่า ใจของเราประดุจแหล่งกำเนิดแห่งความบริสุทธิ์ และความปรารถนาดีที่มีแจกจ่ายให้ผู้อื่น อย่างไม่มีวันที่จะหมดสิ้นสภาพใจเช่นนี้ เป็นต้นทางของการเข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าตรัสถึงผู้ที่ฝึกฝนอบรมจิตดีแล้วว่า

“ผู้มีความเพียรฝึกฝนอบรมจิตดีแล้ว ย่อมมีใจตั้งมั่นในพระรัตนตรัย มีใจมั่นคงเหมือนภูเขาศิลาที่ไม่หวั่นไหว ต่อแรงลมที่มาจากทั้ง ๔ ทิศ ย่อมไม่กำหนดในอารมณ์ เป็นที่ตั้งแห่งความกำหนด ไม่ขัดเคืองในอารมณ์เป็นที่ตั้งแห่งความขัดเคือง ผู้ที่ห่มนุ่งฝึกฝนอบรมจิตดีแล้ว ทุกข์ย่อมไม่เกิดขึ้นกับผู้นั้น”

ความสุขในพระรัตนตรัย

๕๓๔

ผู้ที่ยังปฏิบัติธรรม หมั่นฝึกฝนอบรมใจให้หยุดนิ่ง ย่อมได้รับรางวัลแห่งความเพียร คือใจจะสงบ จะหยุดนิ่ง ความกำหนดขัดเคือง หรือความขุ่นข้องหมองใจอะไรต่างๆ จะหมดไป เมื่อใจหยุดนิ่งถูกส่วน จะพบแสงสว่างภายใน เมื่อมองความสว่างเข้าไป จะพบดวงธรรมภายในและพบกายในกาย ที่มีอยู่เป็นชั้นๆ เข้าไปตามลำดับ จนกระทั่งได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน

เมื่อเข้าถึงพระรัตนตรัยแล้ว ความสุขอันไม่มีประมาณจะบังเกิดขึ้น เป็นความสุขที่สมบูรณ์ไม่ต้องอาศัยวัตถุภายนอก สุขได้ด้วยตัวของตนเอง เพราะพระรัตนตรัยเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุด พลังมวลแห่งความสุขและความบริสุทธิ์ จะขยายออกไปทั่วทุกอณูของความรู้สึกร่างกายใน ใจที่ขยายออกไปอย่างไม่มีขอบเขต เราจะยิ้มออกมาจากร่างกายใน เพราะปลื้มใจกับความสุขที่บังเกิดขึ้น ความทุกข์ทั้งหลายพลันหมดสิ้นไปทันที เมื่อได้เข้าถึงพระรัตนตรัย

ความทุกข์เป็นสิ่งที่ไม่ปรารถนา แต่ความสุขเป็นสิ่งที่สรรพชีวล้วนปรารถนา พระลัมมาลัมพุทฺธเจ้าทรงมีความปรารถนาดี อยากให้มวลมนุษยชาติได้เข้าถึงความสุขที่แท้จริง เพราะพระองค์ทรงทราบว่า ความสุขที่เป็นนิรันดร์ ที่ยอดเยี่ยมที่สุดนั้น รวมประทุมอยู่ในพระรัตนตรัย ดังนั้นพระองค์ทรงมุ่งสอน

ความสุขในพระรัตนตรัย

๕๓๕

ให้ชาวโลกได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน เพราะพระรัตนตรัยนี้เป็นศูนย์รวมแห่งความสุขที่สมบูรณ์ เป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุด และเป็นเป้าหมายของทุกๆ ชีวิตที่เกิดขึ้นบนโลกนี้ ถ้าทุกคนในโลกได้ปฏิบัติธรรมจนเข้าถึงพระรัตนตรัยภายในได้ ชาวโลกจะสมปรารถนาในชีวิต ถ้ายังเข้าไม่ถึง ชีวิตยังไม่สมปรารถนา ยังเป็นชีวิตที่พร่องอยู่ ต้องแสวงหากันต่อไป

*เหมือนพราหมณ์ท่านหนึ่ง ท่านเป็นผู้มีปัญญา มีปฏิภาณเป็นเยี่ยม เมื่อเจริญวัยขึ้นได้ศึกษาคัมภีร์ไตรเพทของลัทธิพราหมณ์จนแตกฉาน แต่มีความรู้สึกลึกๆ ว่า ความรู้ที่ได้ศึกษามาแล้วนี้ ยังไม่ใช่ความรู้ที่สูงสุด เพราะเป็นความรู้ที่ไม่สามารถทำให้บรรลุถึงความสุขที่แท้จริง น่าจะมีความรู้อื่นที่ยิ่งกว่านี้อีกที่ทำให้เข้าถึงความเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ของชีวิต เพราะถ้าความรู้ชนิดนี้เป็นความรู้ขั้นสุดยอดแล้ว ต้องสามารถพันทุกข์ได้ แต่นี้ศึกษาลำเร็จแล้วยังมีทุกข์อยู่ แม้ท่านจะได้รับคำยกย่องชื่นชมว่าเป็นผู้มีปัญญาดี มีปฏิภาณเป็นเยี่ยม แต่ท่านไม่ได้หลงปลื้มใจกับคำชมเหล่านั้นเลย เพราะท่านรู้ตัวว่าตนเองยังไม่หมดกิเลส เมื่อยังมีกิเลสอยู่ก็ยังไม่พ้นทุกข์ ท่านจึงแสวงหาหนทางพ้นทุกข์ต่อไป

ความสุขในพระรัตนตรัย

๕๓๖

ครั้นต่อมา พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา พร้อมด้วยหมู่ภิกษุสงฆ์ มีพระสารีบุตร และพระมหาโมคคัลลานะ เป็นต้น ได้เสด็จจาริกไปประกาศพระศาสนาทั่วราชอาณาจักรทั้งในพระนคร ตามแคว้นแคว้นและแถบชนบทต่างๆ พระองค์ได้ทรงปลุกฝังสัมมาทิฐิ ให้เกิดขึ้นกับมหาชนในทุกระดับทุกชนชั้น ให้มีความเห็นถูกต้องในเรื่องความเป็นจริงของชีวิต เรื่องบุญ เรื่องบาป เรื่องกฎแห่งกรรม เรื่องกฎของไตรลักษณ์ ซึ่งเป็นเรื่องหลักในการสั่งสอนคนในยุคสมัยนั้น มหาชนผู้มีบุญทั้งหลายที่ได้ฟังพระธรรมเทศนาของพระองค์ ต่างบรรลุธรรมมาภิสัมัยกันมากมาย มีทั้งมนุษย์และเทวดาที่ได้เข้าถึงพระรัตนตรัย เข้าถึงไตรสรณคมน์ มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งที่ระลึก

จวบจนพระบรมศาสดาเสด็จมาถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ในเขตชนบทของนครสาวัตถี พระองค์ได้โปรดพราหมณ์ อัสสลายนะกับนางจันทวดีพราหมณ์ผู้มีทิฐิมาก เพราะมีทิฐิในความรู้ในศิลปวิทยาตามลัทธิของตน และมีทิฐิเพราะมีทรัพย์สมบัติที่บริบูรณ์ เป็นครอบครัวที่มีฐานะดีที่สุดในเขตนั้น แล้วก็ยังมีทิฐิเพราะบุตร เนื่องจากบุตรของพราหมณ์เป็นบัณฑิตนักปราชญ์ที่ฉลาดมาก ได้รับการยกย่องจากคณาจารย์ และพวกพราหมณ์ด้วยกันว่า มีปัญญาลึกซึ้งและมีปฏิภาณแตกฉานในทุกเรื่อง

ความสุขในพระรัตนตรัย

๕๓๓

เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จไปโปรดพราหมณ์ จึงต้องทรมานให้หมดพยศโดยให้ลดทิฐิมานะก่อน เพื่อจะได้เปิดใจให้กว้าง เพื่อรองรับความรู้อันบริสุทธิ์อันประเสริฐ ที่เลิศกว่าความรู้ที่พราหมณ์ได้ศึกษาเล่าเรียนมา พระองค์ทรงทรมานพราหมณ์อัสสลายนะ ด้วยพระปัญญาอันยิ่งของพระองค์ จนกระทั่งพราหมณ์อับจนปัญญา และละทิฐิมานะลงได้ ในที่สุดก็ยอมประกาศตนเป็นอุบาสกผู้นับถือพระรัตนตรัย

ส่วนบุตรของพราหมณ์ คือ มหาโกฏิฐิตะ มาทราบภายหลังว่า บิดาของตนได้ปฏิญาณตน หันมานับถือพระรัตนตรัย จึงตรองด้วยปัญญาของตนว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะต้องเป็นผู้เลิศด้วยพระมหาปัญญา จึงสามารถทำให้พราหมณ์ผู้เป็นบิดา ซึ่งเป็นผู้มีปัญญามากและเคร่งครัดในลัทธิพราหมณ์ สามารถเปลี่ยนใจจนเปลี่ยนศาสนาได้ ไม่ใช่เรื่องธรรมดาเลย คิดแค่นี้โกฏิฐิตะแม้จะยังไม่ได้พบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็บังเกิดความเลื่อมใสแล้ว เพราะท่านเป็นผู้มีไหวพริบปฏิภาณ จึงตรองด้วยปัญญาของตนเองได้

เมื่อท่านบังเกิดความเลื่อมใส จึงตามไปฟังธรรม วันหนึ่งได้มีโอกาสฟังพระธรรมเทศนาจากพระบรมศาสดา เป็นคำสอนที่สามารถนำออกจากทุกข์ได้จริง จึงเกิดมหาปีติ เนื่องจาก

ความสุขในพระรัตนตรัย

๕๓๘

พยายามแสวงหาความรู้ที่ทำให้พ้นทุกข์มาโดยตลอด จึงเหมือนได้พบแสงสว่างในชีวิต และเห็นช่องทางที่จะพ้นจากทุกข์ ท่านจึงขอบรรพชาอุปสมบทในพระธรรมวินัย ซึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเมตตาตามอบให้พระสารีบุตรเป็นพระอุปัชฌาย์ และพระมหาโมคคัลลานะเป็นพระอาจารย์

หลังจากที่ท่านปลงผมเสร็จ กำลังจะผลัดผ้าสาฎกออกเพื่อเปลี่ยนมานุ่งห่มชุดของนักบวช ในจังหวะนั้นท่านก็ได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ในทันที เมื่อบรรลुरुธรรมแล้ว ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องปฏิสัมพันธ์ทางจิต ต่อมาพระบรมศาสดาทรงสถาปนาท่านไว้ในตำแหน่งภิกษุผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลาย ผู้มีความแตกฉานในปฏิสัมพันธ์ทางจิต ท่านได้บรรลุเอกัตถบรมสุขความปรารถนาสามารถหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งหลายได้

เราจะเห็นว่าในที่สุดแล้ว ทุกชีวิตจะต้องมาลงเอยที่การได้บรรลุมรรคผลนิพพาน อย่างน้อยต้องบรรลุพระนิพพานในภพชาติสุดท้าย บรรลุเอกัตถบรมสุขที่แท้จริง คือ สุขอย่างยิ่งในอายตณนิพพาน ที่ไม่มีสุขอื่นใดจะมาเปรียบปาน ความสุขชนิดนี้แหละเป็นสุดยอดของความสุข ที่เราทุกคน และสรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนปรารถนา กัน ซึ่งการที่จะลิ้มรสของความสุขชนิดนี้ได้ ก็ต้องเข้าถึงพระรัตนตรัยภายในให้ได้ก่อน เพราะฉะนั้น

ความสุขในพระรัตนตรัย

๕๓๕

พวกเราทุกคนจะต้องขยันหมั่นเพียรนั่งธรรมะกันให้มากๆ เราจะได้สมปรารถนาในการเข้าถึงพระรัตนตรัยกันทุกๆ คน

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออำนวยการ ให้ทุกท่านมีแต่ความสุขความเจริญรุ่งเรือง ให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ในธุรกิจ การงานและสิ่งที่พึงปรารถนา ให้มีมหาสมบัติ บังเกิดขึ้น ไว้ใช้สร้างบารมีอย่างไม่รู้จักหมดจักสิ้น ให้เข้าถึงฐานะแห่งความเป็นมหาเศรษฐีผู้ใจบุญ มีสมบัติแล้วก็ไม่ตระหนี่ นำมาใช้สร้างบารมีเพื่อขยายสันติสุขไปทั่วโลก

ให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ มีอายุยืนยาว ได้สร้างบารมีไปนานๆ ให้ครอบครัว อยู่เย็นเป็นสุข เป็นครอบครัวแก้ว ครอบครัวธรรมกาย ให้มีดวงปัญญาสว่างไสว เป็นนักปราชญ์ราชบัณฑิต รู้แจ้งแทงตลอดทั้งทางโลกและทางธรรม ปฏิบัติธรรมให้ปฏิบัติได้สะดวก รู้เห็นได้ อย่างรวดเร็ว ให้เข้าถึงวิชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ความปรารถนาอันใดที่ตั้งไว้ อย่างดีแล้ว ขอจงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญ

